

Czwartek 13 października 2005

Edukacja

69. wzywa Komisję do uzgodnienia z rządem chińskim popierania wzajemnej nauki i wymiany studentów oraz wzywa Komisję do stworzenia większej liczby szkół języka chińskiego na obszarze UE, jak również zapewnienia możliwości stypendiów lub funduszy dla studentów z UE zainteresowanych nauką języka chińskiego.

Dialog polityczny

70. oczekuje od UE, że równoległe do rozwoju stosunków handlowych będzie prowadzić bardziej intensywny dialog polityczny, poczynwszy od problematyki praw człowieka do problemów bezpieczeństwa regionalnego i globalnego;

71. ubolewa, że szybkiemu rozwojowi gospodarczemu Chin nie towarzyszy postęp w dziedzinie praw politycznych i obywatelskich ludności i że oficjalny dialog o prawach człowieka, który UE i Chiny prowadzą od 1997 r. równoległe do coraz intensywniejszego rozwoju stosunków handlowych i gospodarczych nie przyniósł sukcesów; dlatego też podkreśla potrzebę innego podejścia obejmującego ustanowienie jasnej i skutecznej polityki uwarunkowania praw człowieka w odniesieniu do ogólnej polityki handlowej UE wobec Chin;

72. ponownie wyraża zaniepokojenie sytuacją praw człowieka w Chinach; odnotowuje, że w ciągu minionych piętnastu lat dokonał się pewien postęp w tej kwestii; podkreśla potrzebę dalszych działań i uważa, że dialog w kwestii praw człowieka między Chinami i UE powinien być znacznie udoskonalony.

Embargo na broń

73. zwraca uwagę na fakt, że embargo na broń zostało nałożone na Chiny przez UE i USA (jak również inne kraje) w bezpośrednim następstwie brutalnego stłumienia przez władze chińskie demokratycznych demonstracji na placu Tiananmen w czerwcu 1989; uznaje zniesienie embarga przez UE w tym momencie za niestosowne;

*
* *

74. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom Państw Członkowskich i Chin.

P6_TA(2005)0382**Iran****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Iranu***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, w szczególności z dnia 28 października 2004r. ⁽¹⁾ oraz z dnia 13 stycznia 2005r. ⁽²⁾,
- uwzględniając dialog UE-Iran na temat praw człowieka, który odbył się niedawno i podczas którego rząd irański zobowiązał się do zwiększenia stopnia poszanowania praw człowieka i wzmocnienia praworządności,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka ONZ oraz Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, jak również Konwencję o Prawach Dziecka ONZ, których Iran jest stroną,
- uwzględniając decyzję Iranu z dnia 1 sierpnia 2005r., aby wznowić program przetwarzania rud uranu naruszając zobowiązania Porozumienia Paryskiego oraz biorąc pod uwagę, że Iran usunął dnia 10 sierpnia pieczęcie z linii produkcyjnych uranu UF4 oraz z zakładów przetwarzania uranu w pobliżu Isfahanu a także wznowił działalność związaną z produkcją paliwa jądrowego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 E z 14.7.2005, str. 190.

⁽²⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 159.

Czwartek 13 październik 2005

- uwzględniając rezolucję przyjętą przez Radę Gubernatorów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w dniu 11 sierpnia 2005 r. w sprawie „Wdrożenia Porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w Islamskiej Republice Iranu” ponaglącej Iran do ponownego pełnego zawieszenia wszelkich działań mających na celu wzbogacanie uranu, w sposób dobrowolny i bez zobowiązań prawnych, tak jak Rada zwracała się o to w swych poprzednich rezolucjach, oraz aby zezwolono dyrektorowi generalnemu agencji na ponowne nałożenie pieczęci usuniętych z urządzeń, bez poruszania kwestii czy Iran złamał Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej,
- uwzględniając rezolucję Rady Gubernatorów MAEA z dnia 24 września 2005r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu, szczególnie z dnia 16 marca 2005r. oraz z dnia 3 października 2005r.,
- uwzględniając roczny siódmy raport UE o prawach człowieka opublikowany dnia 3 października 2005r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. IV Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej stanowi, że żadna część Układu nie może być interpretowana jako naruszająca nieodłączne prawo wszystkich stron Układu do prowadzenia badań, produkowania i korzystania z energii nuklearnej dla celów pokojowych bez uszczerbku i zgodnie z art. I i II tego Układu,
- B. mając na uwadze, że Iran zgodził się wobec grupy UE-3 (Niemcy, Francja, Wielka Brytania) na zastosowanie dodatkowego protokołu, mimo że go nie ratyfikował,
- C. mając na uwadze, że według MAEA Iran od dłuższego czasu przy licznych okazjach nie spełniał swoich zobowiązań wynikających z Porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w zakresie informowania o materiałach jądrowych, ich przetwarzania i wykorzystania, jak również w zakresie informowania o zakładach, w których materiały te były przetwarzane i przechowywane,
- D. mając na uwadze, że MAEA w swoich poprzednich rezolucjach wyrażała niepewność co do powodów, dla których Iran nie złożył ważnych oświadczeń oraz podkreślała zaniepokojenie wciąż trwającym niezrozumieniem wielu aspektów irańskiego programu jądrowego związanych z rozprzestrzenianiem,
- E. mając na uwadze, że MAEA podkreślała, że pełne i trwałe zatrzymanie przez Iran wszelkich działań związanych ze wzbogacaniem uranu, określonym w komunikacie dla MAEA z dnia 14 listopada 2004r. jako dobrowolne i nie posiadające mocy prawnej działanie mające na celu budowanie zaufania, nadzorowane przez Agencję, jest kluczowe dla rozwiązania nierozstrzygniętych kwestii,
- F. mając na uwadze, że po zawieszeniu rozmów z trójką państw UE w sierpniu 2005 r. Iran wznowił program przetwarzania rud uranu w zakładach przetwarzania uranu w Isfahanie usuwając pieczęcie nałożone przez Dyrektora Generalnego MAEA na linie produkcyjne, ale nadal utrzymuje zablokowaną działalność mającą na celu wzbogacanie uranu jako takie,
- G. mając na uwadze, iż raport MAEA z dnia 11 sierpnia 2005 r. stwierdzał, że odkryte wcześniej ślady wysoko wzbogaconego uranu na irańskich urządzeniach jądrowych pochodziły z Pakistanu,
- H. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 24 września 2005r. Rada Zarządzająca MAEA — uznając, iż obawy związane z programem jądrowym Iranu należą do kompetencji Rady Bezpieczeństwa ONZ — zwróciła się do jej Dyrektora Generalnego o kontynuowanie wysiłków na rzecz wprowadzenia w życie niniejszej i poprzednich rezolucji oraz o dalszą pracę nad rozwojem negocjacji z Iranem,
- I. mając na uwadze, dzięki rozszerzonym prawom do kontroli zawartym w Protokole Dodatkowym-, iż Iran jest krajem, w którym najczęściej MAEA przeprowadzała inspekcje w ciągu ostatnich dwóch lat, w tym inspekcje ponownie prowadzonych działań w Isfahanie, podkreśla zatem znaczenie wymaganej ratyfikacji przez Iran,

Czwartek 13 października 2005

- J. mając na uwadze, że stosunki UE z Iranem w ostatnich latach opierały się na potrójnym podejściu składającym się z negocjacji w sprawie porozumienia o handlu i współpracy, dialogu politycznego i dialogu na temat praw człowieka, przy czym te trzy aspekty nie mogły być traktowane oddzielnie,
- K. mając na uwadze, iż sytuacja w Iranie w zakresie wykonywania praw obywatelskich i korzystania ze swobód politycznych pogorszyła się od czasu wyborów prezydenckich w czerwcu 2005r., pomimo licznych zobowiązań rządu irańskiego do promowania wartości uniwersalnych,
- L. mając na uwadze, iż organizacje Amnesty International i Human Rights Watch donoszą o kolejnych przypadkach łamania praw człowieka w Iranie na przestrzeni ostatnich kilku miesięcy,
- M. mając na uwadze, iż pojawia się coraz więcej doniesień o egzekucjach i wyrokach śmierci, przede wszystkim na nieletnich przestępcach oraz na członkach mniejszości, co w rzeczywistości stanowi pogwałcenie międzynarodowych, uznanych kryteriów i standardów,
- N. szczególnie zaniepokojony coraz częstszymi doniesieniami o arbitralnych aresztowaniach i zastraszaniu dziennikarzy, dziennikarzy internetowych i osób prowadzących dzienniki internetowe, szczególnie Ahmanda Seraajee, który aresztowany został dnia 30 czerwca 2005 r., a także pamiętając o trwającym uwięzieniu innych dziennikarzy jedynie za korzystanie z prawa do wolności słowa, takich jak Akbar Ganji, którego uwięziono ponad pięć lat temu wraz z siedemnastoma innymi dziennikarzami irańskimi i którego żonie odmawia się widzenia z mężem, pomimo wyjątkowo złego stanu zdrowia, w jakim dziennikarz ten znajduje się po trwającym sześćdziesiąt dni strajku głodowym,
- O. zaniepokojony także uwięzieniem prawnika Abdolfattaha Soltaniego, odizolowanego od świata zewnętrznego, który przetrzymywany jest od dnia 30 lipca 2005r., a który gościnnie zabrał głos w Parlamencie Europejskim jako członek-założyciel Defenders of Human Rights Centre (DHRC),
- P. mając na uwadze, iż Iran wciąż nie jest stroną Konwencji w sprawie Likwidacji Wszelkich form Dyskryminacji Kobiet,
- Q. głęboko zaniepokojony brakiem współpracy ze strony Iranu jeżeli chodzi o dialog UE-Iran na temat praw człowieka, jaki miał niedawno miejsce, oraz z troską o brak oznak głębszego zaangażowania Iranu w ten dialog, aby zwiększyć poszanowanie praw człowieka i litery prawa w Iranie.

Problem nuklearny

1. ciepło i z zadowoleniem przyjmuje starania grupy UE-3 w celu znalezienia negocjacyjnego rozwiązania kryzysu jądrowego z Iranem, podkreśla ważną rolę, jaką powinna odegrać MAEA oraz wzywa Agencję do pełnego wykorzystania jej możliwości kontrolnych i inspekcyjnych;
2. Całkowicie popiera rezolucję przyjętą dnia 24 września 2005r. przez Radę Zarządzającą MAEA, krytykując Iran za niestosowanie statutu Agencji i podkreślając brak zaufania do wyłącznie pokojowych celów irańskiego programu nuklearnego;
3. Nalega, aby Iran ponownie ustanowił pełne i stałe zawieszenie wszystkich aspektów procesu wzbogacania uranu, w tym zaprzestanie testów i produkcji w zakładach przetwarzania uranu w Ifsahanie oraz aby zezwolił Dyrektorowi Naczelnemu MAEA na ponowne założenie pieczęci, które zostały usunięte z zakładów;
4. Nalega dalej na stałą współpracę Iranu i inspektorów MAEA oraz na wprowadzenie środków przejrzystości, które obejmują dużo więcej aniżeli formalne wymagania Porozumienia o zabezpieczeniach Układu i dodatkowego protokołu i zawierają możliwość dostępu do osób fizycznych, dokumentacji związanej z zamówieniami publicznymi, wyposażenia podwójnego przeznaczenia, niektórych warsztatów będących własnością wojska oraz miejsc związanych z badaniami i rozwojem;
5. Ponagla Iran to ponownego rozważenia budowy reaktora badawczego hamowanego przez ciężką wodę i do natychmiastowej ratyfikacji i pełnego zastosowania dodatkowego protokołu do układu o nierozprzestrzenianiu, dzięki czemu możliwe będzie zbudowanie zaufania w wyłącznie pokojowy charakter programu nuklearnego Iranu;

Czwartek 13 październik 2005

6. nalega na Iran, aby wykorzystał czas przed kolejnym posiedzeniem Rady gubernatorów MAEA, jakie odbędzie się w listopadzie 2005 r., na podjęcie rozmów w trójką państw UE w dobrej wierze i bez przymusu oraz wystrzegając się gróźb;
7. zdecydowanie popiera wnioski Rady Unii Europejskiej na temat Iranu z dnia 3 października 2005 r., a w szczególności stałe wsparcie UE dla dyplomatycznego rozwiązania dla międzynarodowych obaw związanych z irańskim programem jądrowym na rzecz deeskalacji sytuacji;
8. wzywa rząd Stanów Zjednoczonych do aktywnego poparcia negocjacji E3/UE z Iranem poprzez zapewnienie Iranowi gwarancji bezpieczeństwa;
9. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Sekretarza Spraw Zagranicznych Wielkiej Brytanii i urzędującego Przewodniczącego Rady Jacka Straw z dnia 28 września 2005r. ogłoszone w Brighton, iż — pomimo uwagi amerykańskiego prezydenta George'a W. Busha, że „wszystkie opcje są możliwe” — ani Stany Zjednoczone, ani Europa nie rozważają działań wojskowych przeciwko Iranowi w związku z jego kontrowersyjnym programem jądrowym, gdyż wyjście takie nie rozwiązałoby problemu;
10. uważa, iż Iran ma prawo kontynuowania programu jądrowego zgodnie z artykułem IV Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej oraz popiera propozycje Unii Europejskiej związane ze współpracą z Iranem w dziedzinie jądrowej w celach pokojowych;
11. ubolewa z powodu istnienia podwójnych standardów stosowanych w państwach posiadających i nie posiadających broni jądrowej, którym przeciwdziałać można jedynie za pomocą wiarygodnych kroków na drodze do rozbrojenia jądrowego, oraz wzywa Unię Europejską do objęcia przewodnictwa w podejmowaniu negocjacji rozbrojeniowych wychodzących poza obecny stan impasu;
12. podkreśla wagę współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, Rosją, Chinami oraz krajami nie należącymi do układu w celu uznania dodatkowych starań (jak np. propozycja RPA) dążących do osiągnięcia szerokiego porozumienia z Iranem w sprawie jego instalacji jądrowych i ich wykorzystania biorąc pod uwagę obawy Iranu związane z bezpieczeństwem; ponownie stwierdza, iż należy rozważyć rozwiązania niewojskowe, aby rozwiązać obecny kryzys;
13. uważa, iż tak szerokie porozumienie powinno pomóc w osiągnięciu trwałego regionalnego systemu ochrony obejmującego Indie, Pakistan i inne potęgi jądrowe, oraz wierzy, że Iran przyjmie na siebie odpowiedzialność podmiotu regionalnego oraz przyczyni się do uwolnienia Dalekiego Wschodu od broni masowego rażenia;
14. wzywa Radę do rozpoczęcia inicjatywy na rzecz wymiaru bezpieczeństwa w całym regionie, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się i pojawianiu wszelkich ognisk konfliktu;
15. podkreśla, iż zawarcie porozumienia o współpracy i handlu pomiędzy Iranem i UE zależy od znaczącej poprawy sytuacji praw człowieka w Iranie oraz od pełnej współpracy Iranu z MAEA i obiektywnych gwarancji dotyczących pokojowego charakteru irańskiego programu jądrowego.

Prawa Człowieka

16. zdecydowanie potępia wydawane wyroki śmierci i egzekucje młodocianych przestępców i nieletnich, które w licznych przypadkach są karami za akty seksualne i orientację seksualną, nie uważane za przestępstwa w oparciu o międzynarodowe standardy prawa, oraz wzywa władze irańskie do przestrzegania międzynarodowo uznawanych gwarancji prawnych, w tym gwarancji dotyczących nieletnich;
17. wzywa władze irańskie do natychmiastowego zaprzestania wszystkich egzekucji nieletnich przestępców oraz do powstrzymywania się od dalszego stosowania kary śmierci, szczególnie w przypadku osób nieletnich, oraz — przede wszystkim — do niewykonywania egzekucji na następujących osobach nieletnich: Milad Bakhtiari (17 lat), Hussein Haghi (16 lat), Hussein Taranj (17 lat), Farshad Saeedi (17 lat) oraz Saeed Khorrami (16 lat);
18. wzywa władze irańskie do przestrzegania postanowień Międzynarodowego Paktu o Prawach Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencji Praw Dziecka ONZ, które stanowią, iż kara śmierci nie może być stosowana w przypadku przestępstw popełnionych przez osoby, które w chwili popełniania przestępstwa nie ukończyły osiemnastego roku życia, a przez to zwraca się, aby pełnoletniość z punktu widzenia prawnego zmieniona została w Iranie na 18. rok życia;

Czwartek 13 października 2005

19. potępia niewłaściwe traktowanie mniejszości takich jak Kurdowie, którzy stanowią do 9 % całkowitej liczby ludności i są dyskryminowani i napastowani z powodu przekonań religijnych oraz na podłożu etnicznym, a także mieszkańców strefy wokół miasta Ahwaz, będącego stolicą prowincji Khuzestan, etnicznie zdominowanej przez ludność arabską, którzy wysiedleni zostali ze swoich wsi, jak twierdzi Miloon Kothari, specjalny sprawozdawca z ramienia ONZ ds. odpowiednich warunków mieszkaniowych;

20. potępia aresztowania i uwięzienie dziennikarzy internetowych i osób prowadzących dzienniki internetowe oraz przeprowadzane w tym samym czasie cenzurowanie wielu publikacji on-line, dzienników i stron internetowych, a także niedawne, arbitralne aresztowania dziennikarzy i surowe kary wyciągane w stosunku do mediów w Iranie; dlatego też wzywa władze irańskie, a w szczególności Parlament Iranu, do wypełnienia zobowiązań spoczywających na tym kraju na mocy Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, a przede wszystkim do zezwolenia na swobodne wyrażanie poglądów na stronach i w dziennikach internetowych oraz w prasie;

21. wzywa prezydencję Rady oraz przedstawicieli dyplomatycznych Państw Członkowskich w Iranie do pilnego podjęcia wspólnych działań związanych z przedstawionymi problemami, a w szczególności dążenia do natychmiastowego zwolnienia dziennikarzy, dziennikarzy internetowych i autorów dzienników internetowych, którzy oskarżani są o lub skazywani za przestępstwa związane z wolnością prasy i poglądów;

22. wzywa władze irańskie przede wszystkim do bezwarunkowego zwolnienia Akbara Ganji, którego stan zdrowia jest bardzo ciężki po ponad pięcioletnim przebywaniu w więzieniu i trwającym sześćdziesiąt dni strajku głodowym i który odbył już pięć i pół roku z sześciolietniej kary więzienia, jaką otrzymał za przestępstwo związane z wolnością prasy i poglądów; wzywa także to zwolnienia prawnika Abdolfattaha Soltaniego, przetrzymywanego od dnia 30 lipca 2005r.;

23. wzywa przedstawicieli Państw Członkowskich w Teheranie do pilnego zwrócenia się do władz irańskich w celu uzyskania szczegółowych informacji o sytuacji pana Ganji i o zezwolenie na widzenie się z nim;

24. wzywa Iran do podpisania Konwencji w sprawie zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz potępia coraz częstsze aresztowania i kary wymierzane przeciwko kobietom z powodu tzw. „niewłaściwego noszenia chusty”;

25. wzywa Iran do powrotu do dialogu UE-Iran w sprawie praw człowieka, a ponadto wzywa Radę i Komisję do ściślejszego monitorowania rozwoju w Iranie oraz do przywoływania w ramach ww. dialogu konkretnych przypadków łamania praw człowieka;

26. wzywa Komisję do efektywnego wykorzystania Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka w celu zacieśnienia kontaktów i współpracy w irańskim społeczeństwie obywatelskim i niezależnymi mediami oraz do dalszego wspierania — wraz z Parlamentem Europejskim — demokracji i przestrzegania praw człowieka w Iranie;

27. wzywa Radę do rozważenia sposobu, w jaki Parlament mógłby zaangażować się w proces regularnego aktualizowania Wspólnego Stanowiska Rady nr 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001r. w sprawie stosowania szczegółowych środków do zwalczania terroryzmu, biorąc pod uwagę rozwój osiągnięty od 2001r. do dnia dzisiejszego;

*

* *

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentowi Państw Członkowskich oraz krajów, o których mowa w niniejszej rezolucji, Dyrektorowi Generalnemu MAEA, Komisji ONZ ds. Praw Człowieka, Przewodniczącemu Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi (Majlis) Iranu.